

PINTURA SENTIMENTAL DE VICENT VARELLA

PROLOGO

La idea era complexa, interessant, amb unes possibilitats tant il·limitades com la creativitat ho permetera. Era un repte atractiu.

Sols faltava obrir la porta, passar a l'acció, donar forma aquelles imprecises imatges mentals. Crear-les.

I començarem, i férem i desférem, i tornarem a fer...

El paper em va ajudar molt, el llapis corria nerviosament, d'immediat sortien figures, la imageria prenia forma. El treball es feia vertiginós, absorbent, dens.

Mots d'ells em feren patir, alguns es quedaren a mig camí i no veren la llum, la majoria arribaren a la fi.

I tots els fills van sortir germans, però amb personalitat pròpia, mantenint la seua individualitat, el seu missatge.

I m'he vist confús, content, satisfet, sorprès; i els he sentit meus perquè un poc de mi he deixat en ells.

Varela 1/3.

